

Այս անգում դպրձեալ կը խրաց
սի Պօրոց էկեղեցեաց Բարսիմի Հա-
րերէն և Աւագերեց ու Աթուատի
Բահանացներէն որ վլրող քեզ է՛ւ ե-
կն զեցուկուաց մէ ջէն միայն ԶՀ անձնա-
ունութերը սրեն եւ անձումք կոմ' նա-
մակու առաջիկա երեր քաշըթի՛ որ
Յ մարս սիրեն' ի Պատրիարքաբան
որ միշտ ժամի օնն քուեհամարի զոր
ծոցուեին նը սրբոյ կուսարօսի ի նից
Կայութեան առ հաւատութեայ դիմու-
թի և քննչաց Պատելի՛ է եւ այս
Վլրոգինայ զանկէն գուրս արուա-
քուեհերը ընդունելի ըստիսի պլան
Յ մայու 1872 Մամիք տօնմարտ
Պատրիարքաբանի Հայոց Ս. Տ. + 4-

三

վերթիշտու ցանկին մէջ դիտագլ
թե ո՞ն արտակի կը պահենք զառութա-
կուն առաջնորդ ի մի երանութան ժայ-
տ բնարեփի նշանակութիւն՝ որ Սահմա-
նաց ոսթեան արածոցը անեալը շ-
հանունացիցը. ըստ օրու կրօնութա-
ռազարդ անգումը կ. Պայտ բնակեց-
այտուք է լինեն. որուն զի ամեն չըր-
իւն. կանուաւ ըրադեսներկայ դ անու-
ճ ուղարկին:

Անեց զայ իր բնե՞ք թէ չորիք
շաբախ առոք համապատաք ժայռակի
մէջ ըստի քարազքչերէ, առաջ երդու
երժ է, այսուահեղ քահանաներէ
ուստի մշտիոր Մայր եկեղեցին լոր
ենու պարզ քահանայ ոչ ներկայ
գումառ ած է, զայ տուած են որ՝ ի
թէ սայդ է՝ պիտիսն հակառակ է
Անհնարդ թեսն արաւուղը թէ կ
լը,

Εγινε παραγγελματική η θέση της φύσης. Επίσης
εποιει αυτόν την επιφύλαξην για την γεωπονία
της οποίας οι γεωγράφοι διατίθενται. Η σημαντικότητα
της θέσης.

ԽՈՎԱՆԻ ԱՌ ԱՆՀԻՄԱԿԱՐԱՔԻՒ

Հին Հայոց մէջ երբեմն՝ Երբ ար-
տաքին եւ Եկարտն պատապութիւնն
եր պաշտօն ժողովարք, առջար-
ժիւն դարձած էր վազել քողեկ
շուրջ արտերան։ Տեղի էր արօդեն քա-
միշտակել մայր մը ծածկէ անոր ու
սիրը ծերտիրակ ամին իշխանութիւն-
յանձնել ուղարաքարտինութեան եւ ը-
սիր ազոտէ հայրենիքք եւ այս փայտ
կուրար պաշտօնը եօնն ունե անգամ
պատ ունե մարդք ։ Որուն անաւոր կիր-
կնառառ էր կըսէ պատմութիւնը և
էր պկոյէ թէ ոչ գուռապիրութիւն ու
էր եւ ոչ երես այս քայլար ։

Հին խորայիշ՝ երբ կարօնիր ծանր
անցուա, և հազիր թէ քարուանի վեն
քերեն ու զետու պաներեն աղասուցաւ
մաշնալով ամսն իր քաշանմերը կը
ուեր ունիս որ իր վրիփն եղաւ. ամու-
գանդ մարդ, ո՞վ գրեգ իշխան Եւ զե-
տու որ կայսց մեր վարչու թագ Առաջ
ու ա մինչեւ իւր վերջին օրը չի թողար-
գիրենք. Թէսէս յարսնիք կիրւու-
պունակիննեն ինչ ոչ զառապեր-
քին ուներ և ոչ երեւալու քափայ-

ՀԵՂԻ ՎԵՐԱ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՍԻՆ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԵՎԱԿԱՆ

շիադք մը լրեն թերու, որ ամուս
քարձացած լոյզիկան՝ աջեր կամաքը
այս ամեռին վրայ ելար չեր գֆկո-
հութեան առաջին օրը կը թաղում ձեւ-
զի տպաս ձեր ամեռը և ըստ. Այ-
սօսքերը կը քընէն թէ ոչ փուլափի-
րու թիւն ուներ եւ ոչ երեւարու փո-
փուր — բայց նշա՞ւ առ խոստանա՞ն-
քը փասն զի նախարարները մին-
ուզու ոչ ամուս թողու և ոչ
նորելու կ առհմանադրութեամբ մը ըս-
տօպիւրոք կառապարել, թէ արդա-
խոսացիր էին անիկ չի հեռանայ-
եւ զանձին կարգաբացէին թէ ոչը-
ուշինաւորութեամբ հառավարու-
թիւն կարելի չէ:

Բայց ուսկի՞ց ծնուռ պր Ամահման տողբութիւնը,

Օսմանիոց Հայութ որ մը յանկարծ առ
մանադրական եղան, եւ մենք կը մի-
շնէք եւ աւաստիք ոչդ օրինաց գրքն
խանձրաւ ըները, երբ ժազախրը եւ
եւ, իր Ամբրացնիրը կը քանային ։
Քանի մը երիտասարդք ուռանց հեղի-
նակութեան՝ ուռանց ուզդեցութեան
ուռանց փորձաւութեան, յաջողեցան
գոյն սահնդել որ արօի Հայ ազգը
իր նեցուկը իր խարիսխը իր փրկու-
թիւնը կանունէ եւ կը առնէ իւ ո-
րովնեան, ոյն երիտասարդները հան-
չուր ունեն, ուռանչը կը յարց էնի-
ն, կը պահէն, եւ խահմառաքթիւնի
եւ ազգանիր Ֆերանի մը հայր մը
գիրենը կը յառաջարեք, եւ ինչ որ ա-

նաց փարձուութեան եւ ազգեալու-
թեան կը պահսէր՝ մեր կը լիցնէր
հակ ազյու՝ որ թե՛ն պէտքը կըզգալ
եւ չէր ծանչնար ան օրէ որ ուելու եւ
ծանչու եւ գործածեն ալ մասնիկ
ուսու. կեցէ Յանձնուորութեան ազ-
գակեց, եւ ոկու փարել խօստանի, որ
դեւընըը որ հատղիեաւ կը կանցնէ-
ն. Գոտիբարքներ, Ամիրաններ, Ալ-
թէ կէլլիներ, Խշաններ, Հոգարաքա-
ներ կիթային կը տապուին եւ ժո-
ղովուուան ուսահակութենէն եւ. իս-
ռաւութենէն կը դանդաւուին երբ ձեռ-
քով մի Յանձնազրութեան կը բառ-
րաց թէնի, միւսով զանի խօսդաւունի
կը չանացին, եւ իրենց բայրը հմա-
թիւնը՝ քարձուութիւնը եւ քազ-
գակ բառ թիւնը՝ ի զօրը ոլ էդնիրը
դուքնեալ միջա ականոյ իրենց կարծ
եւ քակած ամժաւն կը զըսրէին
բայց ամքն միջոցին՝ երբ Սահմանագ-

բա թիւնը պիս անցունչ թուղթ մի
գրանինեակի քաւթեան մէջ կը պատ-
րասառէր, անդին ելփառապրդ եկե-
շեցական մը կը ունը և ազգավիճակն
կը պարսպէց բնմին մկայ՝ եռանց ուն
դրորդ եւ բատկան բնդուա, եւ ան-
կայ իննազմ խնդմոկ սովարան մը
դրան արծուի թեւեր տուած, ինչ որ
հշկորառն ինն. ինչ որ տառքնան-
թիւն, ինչ որ բարօսական, ինչ որ երե-
սոյն անի քրիստոնէութիւնը՝ կը պա-
րացնէր եր հայենի պատկռական եր-
կըր, ուր ընթառապ Հոյ տղինն պա-
կաներ՝ հզոյ տէրութեան մը հարսուա-
կը պեռ ակռու չեն քանի ուշ ցեղ աւ-
ալպակոց հուլիսարութենէն եւ հա-
րսուանորդ թեւենէն, բայց վարդապե-
տը որ իր պարզման կենան մէջ ու-
նէր խորաց և առ թիւն համարուած էր
թիւն իւր հայրենաց քրիստուկի քր-
իստուկը՝ տղիսութիւնն եր Եւ առ
հաւանան համուր պիթէ լուսական
չէր տեսնել՝ ի օօթիս իւր տղոց տու-
թիւն հայրէ քառաւուն հազոր Ըս-
տարդ, ուր ոչ բարց, կար ոչ հուլիս
հար ոչ յելու զակ ոչ առաջակ մաս-
նաւ ապահով պաշտօնու, եւ քանի մը
անպիտան մարդէի, որ զեօպով բուր կը
կողապաէնն իր յախշատելին իր պատ-
րաքարածնին՝ իր եկեղեցեւոյն եւ
զ պրացադ եւ աշբառանցոց մէջ, մի-
թէ բաւական չէր տեսնել թէ տեղին
ու դուռնուզ եւս ու ապակը ի՞նչո՞ւ

սրապեր էին և. կ'օրացին հայ ող
պին խումբ խումբ զատկները հնարաց
ու համար զիրենց ոչ միտն իրենց և
կեզեցւն միւռթենէն՝ ոչ նաև իրե
ոզդութեան ոքին, ահաննէն և ո
գորութենէն, իւնեց ընդի արեան մի
շե. զանոնք թշնամի յանլով. միթ
բոււակոն չէ՞ր տեսանէլ որ հպիկանա
ներ անցնելով նոր քարոզիչներ կու
զային արհումարդեւուացնելու հայ ո
դին. զար իրենց զրբերուն մէջ հն
և անու կ'անուանեն, ոչ միտն իր և
նեղիցին՝ ոչ նաև իր սրբաթիւնն
ըւ եւ լուսուսութեան հրաշըր և
պատմութիւնը իր աւանդութիւնը
եւ ահանելով և զրեթե շոշափե

επιστολήν της Κύριας Μαρίας

թեսոց բան պատճառը՝ տատի անհ
հնու ելու պատերազմելու։ Թողու
մոյրաքաջարը որ ինքինիքը հագաց
տառ եր ընիկ երեցի աշխարհաները
շունին իր տապարը՝ մամուլը, ելու
գնաց հայրենի խոպանոցեալ արտի
մէջ ցունեցու լուսոյ հոնաբա խմբաց
խաւոչին որուը։ Հօն թափեց իր վաս
տակը, իր պատերը, իր ինամբը գի
շեր և պարեկ քարոզելով պըելով ու
ցընելով, հայածուելով թշնամին և
բարեկամեն՝ աւորեն և բնուածին
կը իր ակոնմին կը օսլի՛ր դնուաւը
նուր աշ չի՛ կընառ որոշել թէ քրոքի՞
եր թէ հայու հրացանէն կըսած ։ Զրոյ
ուսուած ամրուածնինից տեղային

ամեն ի պահ, եւ քը ի մեջ առ ուղարկաւ ու ուղարկած առ բանի գույնի անդամ ընդհանու վահաքերու շնորհի է առ վարդարանու, դուսօսիւսութիւնը, ցատրին, ճրի ապրական թիւնը, եւ զիմել ի պահ կամ յիշման իւ, չափշախեալ տը զիստ թիւնու և ար ամեն կերպարանը, ամեր հայիսկացու օրհնեալ նոյն պատ մարդը մնուց եւ ժաղովու ու շայի զինը անումնեց որպէս եւս իր կերպ ճառթեանց մեջ հայրական գորոյ եւ վայ աշխարհց եւ անոնք զորո իր վար քը իր բարը իր սրբնակը կը դաստ պարանէր շփոթած՝ զավելով վիճաքը կը պարաւ էին ի՞նչ կընէ Հայրիկ—ի՞նչ էն, կ աշխատի, կը շըմազի, վան քերը կուղէ բարեկապէ եւ դպրոցներ կուղէ հասանաւէ, եկեղեցիներ նոյն գել, ուցց կ երեւաց թէ մարգու հետ վարուիւ չ դիմեց, ամեն անդ ուր առ քը կը կօխի՛ գծահներ կը յարու ցա

Ապա ի Պալեն Տահմանադրութիւնը
որ արեկրծութեան և Արքի մը օրու
յանկարը երեւան երած տեսանք
և ը բնիւեկ անինմ բանը՝ և կերպա
ըստափառութեամբ երգի և կը քաղէ
և երբեմն կը ըստափառութեամբ կը քաղէ
անոր հաւատարմութիւն կը քաղէ
առաջդրեն և կերպեամբ իրեւ թ
պրեկու համար. քաղաքուկան և ս
կաթուկը, ընդհանուր երեսին բանահա
ժողովներ, իշխանութեանկան քաղցու
թիւններ իրորու կը յաջորդեին, ուս
կործիքը յանցուոր կը դանեն, և
թերեւ և մասնի ուորդ էր, անձն
ժողովարդը ակարսութիւն և ազէ
կը կարծէին, որ իրենց զրուցութիւն չա
չկը, ուստի ը տիկոնունութեան արքի
զին կոնոնու ուորդիւն անհարեւի և
համարդիւն, որ անուանի կառազութիւն
մի էր կայեն նույն անուանը՝ որ քաղաքը
հայ երեսուք ամոք խօսքիրափ, անձ
օրէնքը՝ անն իշխանութիւն՝ անձ
հանճար վեապնեցը և ապառուք
զանքով կը ուղարկեին և կը ուղարկի

տորեղարձը զ խուզը և խուռն բազ-
մանինամք Հինգեար-խուզէլսի կը վա-
գէր : Կեցրէ Արևմանաշրութիւն զո-
շերփ : Սահմանադրութիւն զայտար-
եալ, Սահմանադրութիւն զործագ-
րեալ Սահմանադրութիւն մեռեալ,
հահմանադրութիւն կնդանի : Ինք
ան թղթին կառըր ունեց ձեռքը, զոր եր-
բան տուր տարի տուած քանի իչ երի-
տասորդք պատրաստեր էնի և որոյ
Հեղինակները ժողովրդեան մէկ մասը
չեր դիսեր և չէր ճանանար . բայց որ
իր յանդը իր նրգելը իր ոներիմիտ
ևս անցը է ողեւուներ : Եւ այս միժա-
զին տարիներ անցած, պատրիարքին
տնկարքը և զած, Համեմեներ՝ պատմա-
ներ՝ հեռատեսներ կը լին : Աս ձեւալ
կառավարութիւն անկարեցի է, այսոր է
եւս դառնաւ : Պատմանին իլ դարձր-
նեին՝ և անցեալը տուր տարուան մի-
ջացն մէջ ու յաջախ ճեռացեր էր, եւ
ուշացնի անդաւնդներաց իրենցմէն-
տածնուած էր ունենելու և արագիսի
խուռը մը հօն իլ տիրեր, որ ալ հօն
դառնաւ անկարեցի էր : Համայ տկա-
մոյ պէտք էր թուզմին կառը ըն-
դաւնիլ, և այս կահմանադրութիւնը
ընդուրիեր եւ դանել մէկը՝ որ ամեն
քաղաքաց իրութեան խորինց պահեց-
ներով ու հանեացը շոյն ի չորս զրո-
նէ : Ահա դժուուր ինչդիր մը դանել
հոյ եկեղեցականոց մէջ Մաքիոմէլ-
լիի մը աշակերտ, զանոն Հայուն Հա-
մար եղանիմ Տը այս եւ զագրոգեան
զուհին համար՝ որ տակէց 200 տարի
առաջ ուժ հարիւր ամենուն հազորը
թուանք տուած էր՝ Ազգութեանուն
թշնամին պատրիարքուհուն ունեար
բարձրացնելու համար, և առ այս մի-
ջացն երբ անգին դրայի համազգու-
յին հոյ, ողջին ժաքին մաս մը՝ թէ-
պէտ տուրիներէ ի զին նզումին ական
կոթամք ունեալ եւ դարբադրեալ և նոյն
եզրիթներէն պատիւալ մը արթավելին
մը նիստաներան մէջ կաշկանչեալ
տուրեալ և կիստանչ բայց դարձեալ
էր տասաներ էր աստրութերէր և ճա-
զապիի կը ջոնար ։ Բայց ուսիմնակ-
րութեանց աւատին աւատքնութիւնը
ճշարիտ լիարտթեան իրաւունքն է,
և մարգկանց ութիւն քաջուքուգեան
և խորագիւք պինու ուղիղն է : Հոյ
աղջը քիչ մը խորիտափելքն վորջը
դիրիմեանց ընուրեց պատրիուր :

ՑՈՒՑԻՄԵՆ ՀԱՅՈՒԹՎԱՐ ԿՐՈՆԱԾ Է

... լամբագիր Շաօնիս պատուական առաջնորդ:

Զեր լրագրի 1167 թուահամարի
մէջ կարդացներ մի յօդուոծ ջրիփի-
սից : «Վակար Յաք Եպիսկոպոս Յըփ-
խոց : Տակոց բազ : Խւ հշմապատ-

բաթիւնը ուսիցըց մնդ, իսրեւ տեսլի
ճանախ ոզգորին գործերի պեհակին,
հանդ էս զարս պայտ եւ պարզեց գոր-
ծը, մասն անդ հանձնաբնի եղարքը
Համար : Աշերայիշեալ յօդուածի հեղին-
ակը մեղացր է պահամ իւր անունը
մեղանց, մրոյն առջական հանդա-
մանցներն ու անձնոց յօրբերնու-
թիւնչը պարզում են մեջնորս ով պ-
լինեց, Յը և ից խոնհմ անձն, Դոյն
և Շնուց եւ աչ անդ ամ պատաժունի
արքանի կոնքնաք ուզ պրուածը,
եթի այս ոյս տեղ հրատարակուած լի-
նը և Հմելորերէր ազդի մեջ ոյցոր,
գունէ ըրուասանում, ամենափառէն
իշխանուոց, զործունեաց եւ ու ուշ-
նակը հարսի տեղուոց առաջնորդը.
Մակար արքեպիսկոպոսնիւ, Կոյն ինքը

յօդու աճապիրը սքաշու մ' է ներկայում մա-
եկեղեցական գատի նշանակալ թիւնը
ապդի համար, առերգ.՝ որ նոքա պէտք
է ցնին առաջնորդ աղջի յառաջնոր-
թայութեան մէջ գէտի ժուռոր եւ-
բարբական զարդացաւմն ։ Առօսի եւ
հարկ էր պարագն հեռու մնալով անձ-
նութեան թիւնից եւ շահատէր կրցերփի,
ամենոց զարդացաւմն մատէիլ որ
եւ իցէ անձնի, մանուանի. մի հա-
ղուուր բարձրատիքան անձնի պատ-
ուին ։ պայմէնու նոցու վարչու և նո-
կորի ը, նոյն իսկ յօդուածագրի
հուկացողաթեատր, պատուը էր եւ
սովորութիւն որ օքայառաջդիմութեան
Մենք ցնէք կամենաւ մ' այս տեղ վաս-
տարանի գեր խազալ, ո՛չ, որովհե-
տեւ Մակար սրբազնուը կարօս չէ
պաշտամութեան ։ Երբ կենդունի իւ-
րազանթեանը միայնու մենք նորու համար-
ուի առաջ կը ըսրենք մերկ իրազու-
թիւնը, սրոնք առելի աղջու են քանի
թէ որ եւ իցէ կորկատան նորուառ-
ուի գրին.

Յարուն յօդտածաղիքը Ա'ակօր ե-
պիսիուսի թէ իրավիճակը և Ձառա-
կարու թէ ինչ ազդոցւ ցաները համար
առաջ է բերում ունչուր ազգային
պարույնելի և մանաւանդ Ներսի-
եան գլուխի վճառելը, իշրեւ անմին-
թար, ոյլ թէ ի՞նչ նորաակելք. յօ-
սոյ կը ուրագո ի սոյ պաշտօնով բար-
ձր՝ ըստց բարոյագիս ակար մատե-
նադիք զ ործը.

Անցնինք կէսք դործք եւ ցոյց
առնք տեղը ոյս հայ զպլազմերի անց-
նոցք եւ նայա վիճակի Մակար սըր-
բազունի տուխողդութեան օրօք եւ
տարտիկոց չունինք որ այս իրադրու-
թիւն քը ամենից տանի կօպարդին դոր-
ծը եւ կցոյց առն Պ. յօվկաւածագրի
ից հպատ աէր մարդ մնելու :

Պարսկացուածակիրը հարցնում է թէ ի՞նչ է զործել Մուկուր պարագանը և ինքը պատախանում մէ-իշխանը, Ահա նորս Ալիքնը :

Ա. Ինքը պարօնը կը վկայէ , որովհետեւ կօյք չէ , որ Թիֆլիսի մէջ այսօր կան շատ հայ ծխական գործոցներ մանաւանդ հայ ողիութոց գործոցներն , ոյն է Երևան Սարբաթական գործոցները , Զրիմիանց հեկեղեցու օրինակաց գործոցը , Բունդակեանց գործոցը՝ ի կուկոս , Պահաց Սարք Եկեղեցու անունով օրինադաշտ գործոցը . Հռիփոսինեանը և Գոյիանեանը , որին ի կանոնուրածեամբ եւ յառաջադիմութեամբ , և մէջ չե զերսազնոց , պահանձն չէ մինչեւ անգամ ոչ մի աւերանդեական հայուսաւակ գործոցներից : Արդ եօք Մահար եպիսկոպոսի տառձնութիւնից առաջ կա՞ր մի հայ օրինադաշտ գործոց Թիֆլիսի մէջ , կամ գանձ չենք առաջ տառձնութիւններից , ոյլ տառձնութիւններից մէկը ձեւնամախի գույն է եր այս գործին : Այն ժամա-

բաթեանց գրու ։ Բայց մեզ եկած յօշ-
ուածն ոչ խօս կարենոր եւ արժանա-
հուառ տեղէ եկած իստ մօզ այլ զիս
այլ տրամա լինելուն պատճառաւ է Քիչք
կրցուն հրասարակութիւնը զշենար Բայց
իսկովնք ։ Անդ կաթողիկոսին ծախտարա-
րին ունենալ քահանաւուն անգամ Ա Յ Ա Թ

բար տակառու արդարքար աշխատ մէջ է ։ Պա-
տիս գարով լինեալ յօդուածը բաւկապէս
մեզ ըերած էր ուսելով թէ Անտոփառին
ուսերաւագը դրած էր, և թէ ունի կո-
թողիկուն ոչ բաւկապէս իր ողջունը պա-
հերով մեղ՝ կը բնողքէր որ հրաւարա-
կէնք ։ Անք այ կասկածելու պատճառ մի
չօտնենալոց հրաւարակեցնենք։ Բայց հր-
աւ պօրին մեջնացութիւն մի ինչն ը-
ստ չունենանք։

Այս մասունքը է ամենալավ ծառաւթարք առ առ խօսեցաւ իւ մեջ բարեց ու տար է ու իւ բարեց առ թիւն եղաւու է չէն իւ ուստամբունաւու թիւն ներգու մեջ որպէս զի ու իւ անդամ առ կատարին թիւն մի շաբաթ իւ մի քանից յիհան զարձի ընդ աշխարհ յանու վահ կաթութեաւուն.

Նակուան փռքը ՚ի շատէ կրթեալ հայ
որբուգներն զվեթէ առանց բացու-
առնենոն բողոքավոն զորեւեն իրեւոց
մայրենի լեզուի պիտութեանից, ոյն
ինչ այժմ՝ բազմութիւն օբյորդներ վե-
րաբերեալ գույններում, բայց այն որ
առաջնու մ են իրեւոց մայրենի լեզուի
պատճեննը, զարդ այնու մ են իրեւոց
ծնունքնեւ եւ նորին եւս զանազան զի-
աւութեանց օւանութիւն եւ դաստիարա-
կութեամբ : Եւ ո՞վ է այս ուսումնա-
բանների հիմնագիրն ու դաշտապահը՝
Եթէ ոչ նոյն իսկ անզործունեայ Այ-
հար ուրիշ եպիսկոպոսը՝ Ս.յու յոյանին
բան է՝ Անձնչ է, ոյն հայրական իշ-
նամք ունենալ չէ իւր հատի մերաւ :

Գիտնալու է եւ ոյն, որ ոչ պատռում
և արդին ըստ բարձրի էլ զբիթէ ձրի եւ
կառավարում առաջ որ եւ ից նը-
պատ առանալու, թէ եկեղեցական
եւ թէ այլ համարութեանց գու-
մաներից և միայն հոյ երիտասարդ-
ների եռանց այլ և խորհրդան յոր
գոհոց պէս ի իրենց ուսումնասիր
առաջնորդը, որ զեկուխան է ազգա-
յին բառուորմեան նաև Յանձնի
բան է, ոյ եւս ըշին է Այս Թիֆ-
լիքի մեջ է, իսկ նահանգներն միմէ է
կարելի՞ է ծածկի Ախալցխանի, Սըդ-
համիր, Բէլանի, Գանձակի, Գօրու-
պութապիսու, Ախինվանի և այլն եւ
ոչին իէ պիտօքական եւ թէ տղարօ-
դորոցները, որոնք իրանց դպրութիւ,
ևր ստուցն Յակար Արրաջանի օրոք
և նորս հոգուցութեամբ, ի՞նչ եւ
ուզու, անցու շա Յակար Արրաջանի
ուզոգմանեւութեան պիտօքակարու-
թիւ եւ ըշին:

Հայոց միջնադարի տպանիք է

Օրին պատճենը յախար է ասկ առ
քոնն ապրուան միմացքում : Զգի-
տենց թէ պարսն յօդաւոծովիր ու
նեցել է նոյն գործի անցեալի վե-
րոյ որ եւ իցէ տեղեկաթիւն եւ զի-
տէ նորա ներկայ գիշտիկը :

Նպատ անցեալը մինչև Մակոր եղբա-
կապարի տառաջեցդ ու թիւնը՝ հետեւ-
եան է եղուծ. ըստ անտեսանկան մա-
սին, որ գնչուց ապրուաը ամենա-
խեղն, աղքատիք. Եւ յիշաւի աշակերտ
աւելի նետն էին, աղքատների քան թիւ
մի բարեկարգ գործի ու անեալների.
այսպէս որ, Կրթ 1861 թագիւմնեն
կազմուեցու. աղոյ այն ընօպւթեալը

հօգաբարական թիւնը եւ ու բնակչութեց դպրոցը Ներսէս Կամբագիրասի եւ յետոյ Յորդիք արքային լուսահանձն հոստատածած հայ առարձութիւն թիւնների ձեւ շից գանձարանը գտու զատորի դպրոցի տառեւութիւնը խօսնալու վեար մի որդեզի՞ որոյ մերօյ մինչը ամեղող զգեաս. մէկի զգեասի թիւն էր պակաս միամինը մէշը և ոյլ միւմնը ոյնակէն պատառած, որ զբեջէ մերը էր ողորդելին. Կոյնն էր և Խոյս Հընասէնեակների պիճակը. ոթէց կամ առաջ հայի ունին մի կառը քահանե իրեւ. Երես սրբի, որ անընա եւզ-

առաջ կը մինչեւ անգամ ուժեալի յա-
ստիք սպառու համար սենև ուղի հա-

մաքելի էր Արան վկայ նև նպած հւ
բաղթաթիւ տառօջներ ուղար մն
ձամի ուստան ոյս իրազութիւն :

САМЫЕ ГЛАВНЫЕ ВОДЫ

Անոյն Խ ին կիրարելիք օրը առաւ-
ստանան առաջ ժամեցն պատահեցան Աս-
տվածական կործանիք և կրթայալքաւ թիւն,
որից առնվազաւ չը գրձու ոչ մի առան, առ-
եւ ոչ փաքքի խրենիք, եւ մասն յատ ան-
ձինք նորդ առանիլ սառտիք էր և եր-
կողական, քան թէ մինչ այժմ պատա-
հածները այս բարերար է Վերաբերան ուն-

Հուրենի շարժ : Ապայլը չեմ կարող առեցարկել ուստացածքնեան միջոցը . բայց որ ան վերառա ուշք էր մասաւ ուստարկութեան նկատմամբ . նա գրականութեամբ բարեկանան մասնակին , հարուածելու արժեակից գիշեալուարք : Կիբառ պատես մասնաւ է քաղաքի Հայոց (բարձր լուսաբ) բաժինը . առամբ նորանից : ու այս բաժնում շնուրութեանը առանելու բարձր են , եւ մասաւ նորանից , (որ առանել հառանաւկուն է) որ առողերերեան հարուածների ուստակութեանը անցած է մի վաճ անդուի : Արտասուելի էր ականատես լինել առանցքայինների զրոթեանը : Անեմի փողոցում լավու են Ֆրէ ու հեծեն անդ Հայ : Հութերականների ժաղկարութիւն վրատակը մեւցրեց Զա հոդի երիտասարդ և հասուեւոր մարդկանց : Խոհ Հայ—լաւ սուրբականներից մասաւ 23 ը մեծ մասով երիխաններ , եւ շատերը պիտագորէնների : Ե՞նչ աւուարան . — ամեն մը անկիւնուած ամրովց օրը պատուած էին զբակչներ մշտիների շաբաթին բարձած : Բարձր բազդաբար արկածի ժամին Հայոց նկեր պետուած չեմ սկսված պատարացք . — այսուու բանի մը անձինք եւս կարող չեն զան պատուի : բայ որուած կաթողիկէն զեւուներս կողմը թափած է , եւ պիսեների շատերը սառափի ճեղքատած : Այս հասարակ կարեցի է ուսեր , որ նու (նորաշնն և կեղեցն) կարենափած է : Եւ այս հոյական շինուած ցիյ աշխնչ չէ մասու : բայց հիւրի Առ առ մարանի տան , նոյն եկեղեցու զաւթամքը մասսաված է զերին բարկը : Խճառու , որ չարարազգ պիտօւած մը չը պատահնեցաւ . չարամ վան մէջ . — արքան ու առանձնարանից հայրի . մը մանուկ կարու էր փրկվել . խոհ Հայոց ու առանձնարանու շատերը սափոյ առակ կառ տերից կը մենակի : Նարմի միւս օքը սարապիելի էր տեսնելու գոտագիւների բազմութիւնը առցեր մերու սարձած :

Անցեալ օրերում բաժանութիցան Կո
րին Յարձրակեան Գևորգայի սուսնձ
Նշանակված գումարի 2000 մանեթ յա
դուռ Հնասպանների Յատաւոր Կայու
թու բարեհաճել է Հնորհել քամն հազ
մանեթ, որից տասն հազարը որուած
եղած բանել արքան Խական պաշտօնա
կարիքին. աւելոյն որդ զեւ եւս Տիմ
է. կործան զորա մասին արտօն անօրի
նութիւնը վայրի արտօնառոյ. իս
կես տասն հազ արք այս օրերում ջատան
ու եցան Հայուակիր քայլու քայլիներին. Այ
սորում թիւնից զորք մասունքների թիւ
զեւ յատ է. Այս քանի որերում քայլ
էից ուրիշ քազաքներ եւ զիս զիր դադ
թօզները շատ եղան :

Այսպահ Նշանաւոր հղութ կամ լինեց
ին ըստդպաման հանդպամանքները կը հա-
զարդեմ մըս հոգածիկով :

Առաջ ուստի մնարանները եւ Հայոց եկեղեցները վահագութ են սպառաւին յու առքի, առաստացնելով եւ շնորածների . .
29 դեկտեմբեր, 1872.

Երևան թերթին մէջ կը կողմանը
նաև հետեւեալը:

Արեւանից տուացած մը մասնաւոր
նուանկից բազում ենք յետուոց սար-
տավելու պատճենինը . Մի նայ մարդ
դատարանի կանչած լինելով, որդեռ զը-
կայ, — ուստի մերացւթիւն էր առեւր. քա-
նի մի ժամանակից յետու Նորս խզեաւու-
քը ունեցեց նորան ամսվելու . Իս առաջ ըս-
կըսեց ցուրա զդակ, յետու զուզ, քոնի որ-
դից յետու ցուրավել . . . Կիրակի մի օր ե-
կեղեցւու. առաջ հուաքած ժաղովությու-

շրջապատում էր մի ճայդիկ, որը ձեռնի
ու կործքին խթեցով երկիրամ էր, մի
Առաւած հորան հասնացել է զլուխը նրան
անդամ խաչքարին զարկեց, որ հորան
է երրորի նորու մեջքը. — «Ներկայ զանու
փակների առաջ բարեկայում մի սպասութեալի
տեսապահ. — Մարդկան մորդ ը երկնք անդա
խթեց իր զլուխը խաչքարին. — ինչ եր
ուրի անգամ ռազմական առաջնորդութեան պա-

Անգլասահման ՀՅ քետր. 4872
Եթեադիր Այսիւ պատուա-
կան և Աղքազուա լրացրու-
էցեց չըստ առքի հան չ'կար զի՞ն
որ պատասխան արժանի տաղեւ Շնիւշու

մինակին համար պրովանսի տառեր չը-
տանեցներ իր ծայրէն . ամէն զգայուն
սիրու զբան կողպար, ունեն յեզու . և յե-
րան շատ ակցութար տնօր վրայ կը խռեր .
Ակ խոսքով քաղաքին բուհանութեանը ու
զժուա թիւննեւ , դպրացն տաքառու եւ
երկապատկ լիթուաց ամեզչ Սեբաստի-
ան ՚ի առ գ եւ ՚ ի զու համական էր յաց
վառք բորբըրացին, որ քայ մեսերու ուրա-
չափ իրավու թիւնն իւր ամենակարու և
զժառուա մասով կը դոչի Ամեն . Ս Պատ-
րիարքի զգայուն որանի որ կմէր Յակոբ
գորդադեան ունէս արթուր հայուի մը
ձեռօք համ ու զորքադրութ Սահմանադր-
ութիւնը ՚ ի խոսպատանիւնն եւ ՚ ի հան-
գիւա Անբանութեակ աշցանեաց . խողա-
գութեամբ հակոյ սա Սահմանադրութեան
զործացը թիւննեւը և խաղաղութեանը
կը վերջանայ . կը հաստատին ընդհա-
նուր քաղաքացին էր կրօնական Տաղու-
ները, և ինդ ծախացանութեանը Գեր-
քակար վարդապետի երկուր ժամանակէ
հետէ մուսաց . թիւնան ուրէ Շուշլուս իրե-
սիները, դատարկ և վեհակը երեսուն կել-
ին և կը լուծուին խաղաղութեանը . Ա-
սանկով Սեբաստիան որ երբեմն ուսուա-
կ անթունաց և բրրեւ . հեզուս մը իւր դիր-
ֆորատեզ ալիքները զրաւուի զույնով
կ'աւերէին և . կը քանդէնն ունախեան-
ուր տաղջրնին երած թամբերն ու շնոր-
ժըրը . այսօր բօրբութին հունարատ և յր-
տակ ամէն բան տիներեւ . կը տեսաւին
անոր մէջ և բայօրութին իր նոյնիկին զը-
նացից մէջ մոտած է . Վերդիքնալ մազպա-
կանաց նեան հաստատեացու . նաև Յա-
ղական բողոքութաւ ունիտ աշխարքը հըս-
կուա թեուն տակ առած գարցները տուշ-
ջան ՚ ի զարծ կը զնէ նոցու յատաջրիւն
թեան հունար . որուն աղջոգուտ զործե-
րէն առաջնուն եղաւ Թարի . գայոցին հոյ-
կարան ութեան կտառուներէն . Ա ար-
գուն ուսուուելին կանչնիք և պետք եղած
հրանածները տաղու Ներքին Տեսուշ կոր-
դուրը (որ խաղաղ պիհակի ամեն ու զա-
րած է սոյն պաշտօնը) ըստից պիտի պա-
հանչնեն զպրոցին ներքին բարուսքունի
զոր ունինութքար յօննն առած է իյ-
նու պատառելին . զպրոց որ արգէն բա-
ւակուն բառաջութէ պիհակի մէջ կը սըս-
նուէր ույսունատեւ ունցուու և մէջ որ ՚ ի-
շորին վերոդրիւու բարեմասրէն խորը ըր-
ոյ այ աւելիք քոյլեր պիտի առնէ յատաջ-
զնուութեան առաջորդիքն մէջ և այսէն զան-
չան նախկին ընթացքը և անցնի . դա-
յուզ զտառապուց անկճար Թագուհ ածա-
կաններուն . տրքէն ըսլու քոզվականք
ամէն ուխառամթիւն կը զննէն ույսուուզ
հասուցնանը և . ինստ քիչ ատենի մէջ
կը վարարին . կը խննչըւ ուրեմն նախ-
արդու Հայրենիքն որ եթէ չ'զաւերը՝ կա-
յուլու գործիւն չ'տայ ահապիսի պրէներու .
որոնք իւնչ ողպափի խոռքերու մէջ զը-
տութեանց անդի կրուն ուայ . նաև եթէ
արժոն կը կանչն ամէ զրիններ մէջ լը-
ռնու և շշնն զօպս բացքացնեննեւ զար-
ինարնեցները . կուտան բառական է .
մէծ էր Անբաստիու կրած հորուսեց . Նար-
նոր երկապատկութեան զանը թու չը-
բացուն . Անբաստաբէն ուր անմիտու-
նութեան բաժանիր քունք մինչ լընուր ,
եացակից երկապատկութեան զառն որ-
ուուզ անրիք է կուպան . . . մէր զրիք
յոդուա Ազդի զործանենք . . . մէր ուն-
չաս զրիչով չ'խոզմողինք ազդ մը ուսենաց
հոգի և . կեանք ըսկունու ևմք . կը վեր-
ջանեն խոսքս չ'վնսի ազաշիզ
որ հունիք երկառու ցեր Ազդովուտ բազ-
ուն մէկ անկերն առանցեն .

LEARN HOW TO COOK WITH THE EXPERTS

Հարբով դիշեր մաստ 4, Մեծա-
պատի. Յարջիս ազու Շուկանան՝
Կըկագնորի կալեն թերենց պրայ ու-
ռու մասկան տեսութիւն մը պրտի ը-
նէ Անտոռը Պուռաւ. թիւ 90 Ե՞-
թերյանանի մէջ, որ համեր գալիս-
տու համեր տեսն եղաւ մէն.

Առաջին պատճենը կազմված է 1872 թվականին:

